

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
Judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Lăcătuș Leonid cu avocatul său, Maliga Lilian, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Lăcătuș Leonid Mhail, născut la 23 august 1986,
originar și domiciliat în s. Seliște, r-l Orhei.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 08.10.2014 - 17.08.2015 (prima instanță);
2. 11.09.2015 - 19.11.2015 (instanța de apel);
3. 01.02.2016 - 27.04.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 17 august 2015, Lăcătuș Leonid a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2), lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Lăcătuș Leonid la 20 iulie 2014, aproximativ la ora 19:30, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, în timp ce se afla pe malul iazului situat la periferia orașului Orhei, sub pretextul că dorește să se plimbe cu bicicleta, a dobândit de la minorul Enache Cristian bicicleta ce aparține tatălui acestuia, Enache Gheorghe, cu valoarea de 2 500 lei, prin ce i-a cauzat părții vătămate Enache Gheorghe o daună materială în proporții considerabile.

În drept, acțiunile inculpatului Lăcătuș Leonid au fost încadrate în baza art. 190 alin. (2), lit. c) Cod penal – escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Lăcătuș Leonid, prin care a solicitat recalificarea acțiunilor sale din art. 190 al. (2) lit. c) Cod penal în art. 186 al. (2) Cod penal cu aplicarea unei pedepse mai blânde, non-privative de libertate.

În argumentarea cererii de apel apelantul a indicat că, la data de 20 iulie 2014 a fost la odihnă cu prietenii săi la iaz în or. Orhei. După ce s-a scăldat, a văzut un băiat care a venit la iaz, s-a apropiat și a cerut bicicleta. Băiatul i-a refuzat, iar el a furat bicicleta, dar nu l-a înșelat. Prin urmare, consideră că acțiunile lui constituie componentă de furt, și nu de escrocherie.

Totodată, solicită aplicarea unei pedepse mai blânde în privința sa, deoarece a întors bunul sustras părții vătămate, are la întreținerea sa patru copii minori, mama sa este grav bolnavă și nu are ajutor, astfel apelantul pledează pentru stabilirea unei pedepse non-privative de libertate în privința sa, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat și a fost menținută sentința.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a ajuns la concluzia, că inculpatul Lăcătuș Leonid a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, din punct de vedere al pertinentei, concluzenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Necătfînd la faptul că inculpatul Lăcătuș Leonid vina în cele comise și-a recunoscut-o parțial, instanța de apel a constatat că soluția primei instanțe privind vinovăția lui Lăcătuș Leonid în comiterea infracțiunii imputate se bazează pe declarațiile părții vătămate, martorilor, precum și mijloacele de probe scrise ale cauzei, administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume: declarațiile părții vătămate Enache Gheorghe (f.d. 100, 135); declarațiile martorului minor Enache Cristian (f.d.103), Muntean Andrian (f.d.101), Muntean Mariana (f.d.102), precum și:

- procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 11 august 2014, prin care martorul minor Enache Cristian a recunoscut bicicleta prezentată spre recunoaștere ca fiind cea care i-a fost sustrasă prin înșelăciune la 20 iulie 2014, după model, culoare, defecțiunile la sistemul de frînare, scaunul fixat cu scoabe metalice (f.d. 21);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 11 august 2014, prin care minorul Enache Cristian a recunoscut persoana cu nr. 5, și

anume pe Lăcătuș Leonid, ca fiind bărbatul de origine romă, care la 20 iulie 2014, i-a sustras bicicleta prin înșelăciune, după forma feței alungită, nas mare, gât lung (f.d. 27-29);

- inclusiv și **prin declarațiile inculpatului Lăcătuș Leonid date în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuit și învinuit**, care au fost date citirii în ședința de judecată în conformitate cu art. 368 Cod de procedură penală, conform cărora vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o integral și a declarat că, *la sfârșitul lunii iulie 2014, data precisă nu și-o amintește, s-a dus să se scalde la iazul din marginea or. Orhei cu mai mulți consăteni: Muntean Andrei, Lăcătuș Roma, Muntean Roma, Lăcătuș Ion și alții. Au plecat la iaz cu microbuzul lui Muntean Andrei de culoare albă, modelul și numărul nu-l cunoaște. Au stat la iaz pînă la ora 17.00. Era în stare de ebrietate. Deoarece consătenii cu care venise nu doreau să meargă acasă, a hotărît să meargă de unul singur. Nu departe de locul unde se scălda, pe mal, venise un băiat cu vîrsta de 17-18 ani pe care nu-l cunoștea, care era cu o bicicletă de culoare albastră și care a lăsat-o jos. S-a apropiat de băiat și a cerut bicicleta să se plimbe, avînd scopul de a se deplasa cu ea acasă în s. Seliște, r. Orhei. Acela i-a spus că e defectată frîna, și atunci a spus că o să se plimbe așa. S-a urcat pe bicicletă și a mers pe malul iazului spre oraș, apoi a plecat în s. Seliște, r. Orhei. Cînd a ajuns în sat, la barul din centrul satului, se afla fiul său, Muneanu Ion, a.n. 02.10.2003, căruia i-a dat bicicleta să se plimbe, iar el a intrat în bar. I-a spus fiului său că dacă îl va întreba soția sa de bicicletă să nu-i spună că i-a dat-o el. Fiul său a plecat spre casă cu bicicleta. După aceasta, soția sa Muntean Mariana, aflînd că poliția caută bicicleta, a dus-o la consăteanul Muntean Andrei, ca să o întoarcă înapoi stăpînului. De cele comise îi pare rău, vina a recunoscut-o integral, prejudiciul cauzat l-a restituit integral cerîndu-și scuze de la partea vătămată (f.d. 38, 45).*

Analizînd probele cercetate prin prisma prevederilor art. 101 alin. (1) Cod procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a constatat dovedită vina inculpatului Lăcătuș Leonid în comiterea infracțiunii incriminate și acțiunile lui corect au fost încadrate în baza art. 190 al. (2) lit. c) Cod penal, adică *escrocheria, dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Instanța de apel a menționat că potrivit textului apelului înaintat, inculpatul solicită recalificarea acțiunilor sale din cadrul art. 190 al. (2) lit. c) Cod penal în baza art. 186 al. (2) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a conchis că faptele incriminate inculpatului întrunesc elementele infracțiunii de escrocherie, iar pe marginea acestui fapt a indicat că prin intermediul înșelăciunii sau al abuzului de încredere făptuitorul exercită o

influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedînd bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndrituit a le lua. În astfel de situații nu se pune la îndoială că se lezează libertatea manifestării de voință, concretizată în facultatea persoanei de a adopta, în mod nestingherit, decizii privind dispunerea de bunurile care se află în posesia sa. Deși, în aparență, victima își transmite bunurile benevol către făptuitor, aceasta nu este decît o „prezentare scenică” făcută cu scopul de a demonstra celor din urmă (deseori, inclusiv „martorilor oculari” care fac parte din același grup infracțional) caracterul „legitim” al tranzacției efectuate.

Prin *înșelăciune* se înțelege dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă) sau în trecerea sub tăcere a realității, cînd sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvîrșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciunea pasivă).

Prin urmare, instanța de apel a conchis că intenția inculpatului în comiterea infracțiunii de escrocherie, intenția de a dobîndi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, în timp ce se afla pe malul iazului situat la periferia orașului Orhei, sub pretextul că dorește să se plimbe cu bicicleta, a dobîndit de la minorul Enache Cristian bicicleta ce aparține tatălui acestuia, Enache Gheorghe, cu valoarea de 2 500 lei, prin ce i-a cauzat părții vătămate Enache Gheorghe o daună materială în proporții considerabile, se confirmă prin totalitatea de probe cercetate și enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile părții vătămate, martorilor cît și probele scrise din materialele dosarului penal, care ar trezi dubii nu sunt reținute de instanța de apel. Dimpotrivă ele coroborează și cu declarațiile inculpatului depuse în cadrul urmăririi penale (f.d. 38,45).

Pentru calificarea faptei în baza art. 186 Cod penal, mai este necesară prezența criteriului subiectiv de stabilire a modului ascuns. Acest criteriu presupune ***convingerea făptuitorului că cele săvîrșite de el rămîn nevăzute, neobservate sau neînțelese adecvat de către alte persoane***, ori că aceste persoane nu-i vor zădărnici săvîrșirea sustragerii. Concluziile asupra circumstanței că făptuitorul era convins de modul ascuns al acțiunii sale trebuie să se bazeze pe anumite premise de ordin obiectiv, dar nu pe declarațiile lui neîntemeiate.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că instanța de fond a constatat în mod întemeiat că acțiunile lui Lăcătuș Leonid se încadrează în infracțiunea de escrocherie, or, în ședința de judecată s-a dovedit cu certitudine că Lăcătuș Leonid, avînd intenția de a dobîndi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că dorește să se plimbe cu bicicleta, a dobîndit de la minorul Enache Cristian bicicleta ce aparține tatălui acestuia, Enache Gheorghe, în valoare de 2 500 lei.

De asemenea instanța de apel a respins argumentul inculpatului precum că, el a săvârșit infracțiunea de furt, și nu de escrocherie, astfel, atât inculpatul în cadrul urmăririi penale a recunoscut că „*a cerut mai întâi bicicleta de la Enache Cristian să se plimbe, ultimul i-a refuzat*”, cât și martorul Enache Cristian a comunicat că persoana necunoscută lui, care s-a dovedit a fi Lăcătuș Leonid, „*s-a apropiat și a cerut bicicleta să se plimbe, după care, în timp ce el s-a întors spre un prieten de-al său, Lăcătuș Leonid a luat bicicleta și a plecat*”. Acest fapt este confirmat de asemenea prin declarațiile martorului Muntean Andrian care a relatat că „*în vara anului 2014 s-a dus la iaz în orașul Orhei cu mașina de model „Renault Master”, împreună cu Lăcătuș Leonid și alți prieteni, pe malul iazului era un băiat de vre-o 14-15 ani cu o bicicletă și Lăcătuș Leonid a cerut de la el bicicleta ca să se plimbe și s-a dus și nu a mai venit să înapoieze bicicleta*”.

Astfel, instanța de apel a constatat ca fiind demonstrată pe deplin acțiunea principală a infracțiunii de escrocherie, prin dobândirea ilicită a bicicletei în valoare de 2500 lei, cât și acțiunea adiacentă, manifestată prin înșelăciune, inculpatul dezinformându-l conștient pe Enache Cristian despre intențiile sale și comunicându-i că vrea să ia bicicleta pentru a se plimba puțin, însă a plecat cu tot cu bicicletă, astfel a dobândit bicicleta ilicit prin înșelăciune și i-a cauzat o pagubă considerabilă părții vătămate.

Prin urmare, instanța de apel a respins argumentul inculpatului precum că el a săvârșit un furt, și nu o infracțiune de escrocherie, deoarece din fapta comisă de inculpat nu rezultă caracterul clandestin, Lăcătuș Leonid dobândind bicicleta în mod deschis, având convingerea că cele săvârșite de el sunt observate.

Astfel, s-a menționat că acțiunea lui Lăcătuș Leonid a fost comisă pe malul iazului, unde publicul are acces larg și unde la acel moment se odihneau mai multe persoane, iar fapta de sustragere comisă de Lăcătuș Leonid nu întrunește nici criteriul obiectiv, nici criteriul subiectiv al laturii obiective a furtului.

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat cu certitudine că instanța de fond a determinat corect încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 190 al. (2) lit. c) Cod penal, și nu în baza art. 186 al. (2) Cod penal, motiv pentru care a respins apelul inculpatului Lăcătuș Leonid.

De asemenea, instanța de apel a respins și afirmația inculpatului precum că procesul penal urma a fi încetat în legătură cu împăcarea părților, pe motiv că în baza art. 109 Cod penal, *împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă*. Iar infracțiunea comisă de către inculpat se califică ca fiind un gravă prin prisma art. 16 Cod penal, instanța de apel consideră inadmisibilă aplicarea instituției împăcării în speța dată.

Verificând legalitatea pedepsei, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului s-a condus de prevederile art. 61 Cod

penal, la fel și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7 și 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de persoana inculpatului, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, anterior a fost judecat, antecedentul penal nefiind stins, are patru copii minori la întreținere, astfel, considerînd că instanța de fond întemeiat și just a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare, în limitele legale prevăzute de norma penală, care este proporțională și echitabilă celor comise de inculpat, și care va asigura scopurile pedepsei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Lăcătuș Leonid cu avocatul său, Maliga Lilian, prin care fără a indica vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărîrilor judecătorești, cu dispunerea rejudecării cauzei penale, recalificarea acțiunilor cu încetarea procesului penal în privința acestuia.

În recursul declarat recurenții a indicat următoarele motive:

- instanța de fond a examinat cauza în lipsa inculpatului Lăcătuș Leonid, și în cadrul cercetării judecătorești au fost date citire declarațiilor acestuia, prin care a recunoscut faptul că a furat de la minorul Enache Cristian bicicleta;

- consideră că acțiunile lui constituie componentă de furt, și nu de escrocherie;

- solicită recalificarea acțiunilor sale de la art. 190 al. (2) lit. c) Cod penal la art. 186 al. (2) Cod penal, cu încetarea procesului penal;

- din declarațiile părții vătămate Enache Gheorghe și a martorilor Enache Cristian, Muntean Andrian, aceștia relatează faptul că Lăcătuș Leonid a furat bicicleta și nici de cum nu a dobîndit-o prin înșelăciune;

- învinuirea adusă este bazată pe presupuneri, care nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, nu au fost administrate probe care ar fi demonstrat incontestabil învinuirea;

- instanța de judecată a dat o apreciere greșită probelor, a faptelor și circumstanțelor cauzei.

5.1. La recursul ordinar declarat de către inculpatul Lăcătuș Leonid cu avocatul său, Maliga Lilian, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Crijanovschi Serghei, care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil, din moment ce instanța de apel la examinarea cauzei a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală și în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept, fiind încadrate acțiunile inculpatului Lăcătuș Leonid în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opinia expusă în referință, Colegiul penal conchide, că acesta este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din textul recursului declarat de către inculpatul Lăcătuș Leonid cu avocatul său, Maliga Lilian, deși nu s-a indicat nici un temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că rezultă temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, iar potrivit acestei norme, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită - temei care nu și-a găsit confirmare în speța dată, din următoarele motive.

Instanța de recurs, menționează că instanța de apel corect sa pronunțat asupra încadrării juridice propuse de recurenți, concluzionînd că nu poate fi reținută ca întemeiată, deoarece în acțiunile inculpatului nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii de furt, următoarele motive.

Infrațiunile prevăzute la art. 186 Cod penal au următoarea structură:

- 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită;
- 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv;
- 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile;
- 4) modul ascuns.

Specificul furtului constă tocmai în modul ascuns (clandestin) de comiterea faptei.

Astfel, pentru calificarea faptei în baza art. 186 Cod penal, mai este necesară prezența criteriului subiectiv de stabilire a modului ascuns. Acest criteriu presupune convingerea făptuitorului că cele săvîrșite de el rămîn nevăzute, neobservate sau neînțelese adecvat de către alte persoane, ori că aceste persoane nu-i vor zădărnici săvîrșirea sustragerii. Concluziile asupra circumstanței că făptuitorul era convins de

modul ascuns al acțiunii sale trebuie să se bazeze pe anumite premise de ordin obiectiv, dar nu pe declarațiile lui neîntemeiate.

La caz se atestă că minorul Enache Cristian a fost deposedat de bicicletă în prezența sa, ceea ce înlătură caracterul clandestin ascuns prevăzut de furt.

Referitor la argumentul recurenților precum că „*instanța de fond a examinat cauza în lipsa inculpatului Lăcătuș Leonid, și în cadrul cercetării judecătorești au fost date citire declarațiilor acestuia, prin care a recunoscut faptul că a furat de la minorul Enache Cristian bicicleta*”, Colegiul penal îl consideră declarativ și arbitrar, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 321 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță și în instanța de apel are loc cu participarea inculpatului, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Astfel, alin. (2) și alin. (3) ale articolului menționat stipulează că, judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul: 1) **cînd inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță**; 2) cînd inculpatul, fiind în stare de arest, refuză să fie adus în instanță pentru judecarea cauzei și refuzul lui este confirmat și de apărătorul lui; 3) examinării unor cauze privitor la săvîrșirea unor infracțiuni ușoare cînd inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa. În cazul judecării cauzei în lipsa inculpatului, participarea apărătorului și, după caz, a reprezentantului lui legal este obligatorie.

Din materialele cauzei Colegiul penal reține că, cauza penală în privința lui Lăcătuș Leonid a fost examinată în prima instanță în lipsa acestuia, deoarece inculpatul Lăcătuș Leonid, s-a ascuns de judecată, folosind aceasta ca o metodă de apărare, fiind anunțat în căutare prin încheierea din 05.02.2015 (f.d.79-80), interesele fiindu-i reprezentate de apărătorul din oficiu – Covaș Valeriu (f.d. 58).

Totodată, Colegiul penal reține, că potrivit prevederilor art. 368 Cod de procedură penală, declarațiile inculpatului Lăcătuș Leonid date în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuț și învinuit (f.d. 38, 45), au fost date citirii în ședința de judecată, prin care se indică că vina de comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o integral. Sentința a fost atacată cu apel de inculpatul Lăcătuș Leonid personal la 21.08.2015 și în instanța de apel el a fost prezent, a fost interogat asupra învinuirii (f.d.133). Astfel, nu sa constatat încălcarea a careva-i drepturi a inculpatului Lăcătuș Leonid.

Cu privire la motivul invocat de recurenții precum că „*din declarațiile părții vătămate Enache Gheorghe și a martorilor Enache Cristian, Muntean Andrian, aceștia relatează faptul că Lăcătuș Leonid a furat bicicleta și nici de cum nu a dobîndit-o prin înșelăciune*”, Colegiul penal constată că este neîntemeiat și constituie opinia subiectivă a recurentului, din moment ce din declarațiile martorului minor Enache Cristian rezultă că persoana necunoscută lui, care s-a dovedit a fi

Lăcătuș Leonid, „s-a apropiat și a cerut bicicleta să se plimbe, după care, în timp ce el s-a întors spre un prieten de-al său, Lăcătuș Leonid a luat bicicleta și a plecat”, acest fapt este confirmat și prin declarațiile martorului Muntean Andrian care a relatat că „în vara anului 2014 s-a dus la iaz în orașul Orhei cu mașina de model „Renault Master”, împreună cu Lăcătuș Leonid și alți prieteni, pe malul iazului era un băiat de vre-o 14-15 ani cu o bicicletă și Lăcătuș Leonid a cerut de la el bicicleta ca să se plimbe și s-a dus și nu a mai venit să înapoieze bicicleta”. În acest context, Colegiul penal menționează, că în speță, cu certitudine s-a constatat că Lăcătuș Leonid a avut intenția de a-l deposeda pe minorul Enache Cristian de bicicletă, prin înșelăciune.

Totodată, ce ține de motivul invocat de recurenții, că „învinuirea adusă este bazată pe presupuneri, care nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, nu au fost administrate probe care ar fi demonstrat incontestabil învinuirea”, Colegiul penal conchide că sunt declarative și nu se confirmă, deoarece din materialele cauzei penale rezultă că în cadrul procesului penal în speța dată, au fost respectate toate rigorile prevăzute de legea procesual penală, iar prima instanță și instanța de apel, au pus corect la baza soluțiilor de condamnare a inculpatului Lăcătuș Leonid, cumulul de probe administrat și verificat în ambele instanțe ierarhic inferioare, acestea fiind verificate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, astfel nefiind admise încălcări în privința principiului prezumției nevinovăției prevăzut de art. 8 Cod de procedură penală, în probarea vinovăției inculpatului fiind acumulate, examinate și verificate suficiente probe, descrise și în pct. 4 a prezentei decizii, fiind respectat în același timp și principiul contradictorialității prevăzut de art. 24 Cod de procedură penală, care prevede că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesual-penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, acestea în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane.

De asemenea, Colegiul penal reține că în recursul declarat este criticată aprecierea de către instanța de apel a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesual penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar

dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În opinia Colegiului penal, instanțele de fond și de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au verificat complet și obiectiv probele administrate la dosar, analizându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Lăcătuș Leonid privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

7. În baza celor constatate, Colegiul penal conchide că, instanța de apel a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, astfel se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către inculpatul Lăcătuș Leonid cu avocatul său, Maliga Lilian, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Lăcătuș Leonid cu avocatul său, Maliga Lilian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Lăcătuș Leonid Mihail**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **26 mai 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin